... i Godot ens ha arribat

Els personatges de 'Tot esperant Godot' saben que alguna cosa passarà. Godot és algú o alguna cosa o un fenomen o...? No ho poden endevinar, però intueixen que el que ha d'arribar serà un gran enrenou. I aquí i ara, Godot ens ha arribat.

Tot aquest temps estrany que estem passant ha trastocat la nostra manera de veure les coses.

Les escoles estan buides i mestres i alumnes han hagut d'inventar com relacionar-se. Professors, estudiants i pares de família es pregunten què en sortirà de tot això.

L'economia fa dies, massa dies, que està en un estat de letargia. Alguns hem pogut treballar a distància, altres sense aquesta possibilitat miren amb incertesa el futur de casa seva. Els motors de tot això, que ens donen per viure, necessiten posar-se a funcionar i no sabem quins d'aquests engranatges s'hauran 'gripat' definitivament.

I les relacions personals: Quan en alguna d'aquestes fases que estan per venir ens retrobem, ho farem amb inseguretat. 'Namasté!' em diu el meu amic a distància, ben diferent d'aquella abraçada d'abans. Comptarem els buits que ha deixat Godot al seu pas amb cares de tristesa entre la gent.

Fins i tot Godot ha entrat al nostre ajuntament. Els papers de qui té la responsabilitat de governar i de qui en fa el control han canviat. El temps demana que els grups municipals que no governen la ciutat han de canviar la seva funció. Abans era la d'exercir la crítica i d'oferir al ciutadà una alternativa engrescadora. Ara, hem d'oferir col·laboració al govern, aportar idees que, qui és responsable, les pugui fer seves, arremangar-nos amb les bones iniciatives que provinguin de l'equip de govern...

I qui té el govern cal que admeti el diàleg, que adopti aquelles opcions que no són seves i que millorin la vida de la gent. Mai ningú li retraurà que alguna bona iniciativa que no sigui seva ha donat bon resultat. Tampoc mai ningú li retraurà que alguna acció que proposi el govern, i que s'adopti amb l'acord de tots, resulti finalment no tan beneficiosa com s'havia previst. I quan algú digui en veu alta (esperem que no passi mai) que parlar amb qui no està en el govern fa nosa, va exactament en la direcció contrària.

Dies difícils els que ens ha portat la seva arribada. I sabem que encara que finalment Godot se n'acabi anant, tornarà. Quan torni a venir serà algú, alguna cosa o un fenomen advers. Ens servirà el que hem viscut i el que encara ens queda per viure?

JOAN PUIGDOMÈNECH és regidor de Junts per Sant Cugat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/149199.html

Copyright 2024 Cugat.cat